

ת"פ 43319/03/21 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 43319-03-21

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
פלונית
המאשימה
הנאשמת

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה בכתב האישום המתוקן, בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין - תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") (ריבוי עבירות), בעבירה של תקיפת קטין חסר ישע הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק (שתי עבירות), בעבירת תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה לפי סעיף 368 ב(ב) סיפא לחוק ובעבירה של הפרת חובה של הורה לפי סעיפים 337 ו- 323 לחוק.

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודתה הנאשמת ועל פיו הורשעה. אין הסכמה בין הצדדים בנוגע לעונש.

ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן:

לנאשמת ארבעה ילדים: פ' (יליד 13.11.2000), ר' (יליד 18.11.2000), מ', הסובל מהתפתחות מוטורית חסרה, יליד 19.11.2000, ו - ס', יליד 20.11.2000 (להלן: "**הילדים**"). בשל כעסה של הנאשמת על ילדיה ובמספר רב של פעמים, סטרה הנאשמת לילדיה והכתה את מ'. ביום 10.1.2021 נשכה הנאשמת את מ' באפרכסת אוזנו השמאלית. ביום 28.2.2021 סטרה למ' בראשו והטיחה ראשו ברצפה לאחר ששפך חלב על השטיח. כתוצאה ממעשיה, נגרם למ' שבר ללא תזוזה באונה אוקסיפיטלית אחורית וכן קווי שבר ללא תזוזה פריאטלי גבוה משמאל וסדק סגילי. בשני מועדים, אחד מהם כשבועיים לפני יום 28.2.2021, נשכה הנאשמת את מ', פעם בידו ופעם בכתפו וכתוצאה מנשיכותיה נגרמו לו סימני נשיכה שלא עברו עד למועד הגשת כתב האישום ביום 19.3.2021. במועדים שונים, אדם שזהותו אינה ידועה הניח ולחץ פעמים רבות חפץ דק ולוהט, כדוגמת סיגריה, על גופו של מ' וגרם לו לכוויות בדרגה 2 שהותירו עליו צלקות. במספר רב של

הזדמנויות נשך הילד ר' את הילד מ' באופן שהותיר בו חבלות קהות בצורה נשיכות שלא עברו עד למועד הגשת כתב האישום. בנוסף, נגרמו למ' במועדים שונים גלדים, פצעים, שפכי דם ופגיעות שהותירו בו צלקות בגופו, ראשו וגפיו. בכך הפרו הנאשמת ובעלה, אבי הילדים, עטא בדר, את חובתם להפסיק את הפגיעה במ', לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו או חבלה. במועד כלשהו סטרה הנאשמת על פניו של פ' פעמיים וגרמה לפ' סימן אדום. או אז פנתה אל הנאשמת אימה ואמרה לה שאם תמשיך בהתנהלותה, גורמי הרווחה ייקחו ממנה את ילדיה. במועד אחר סטרה הנאשמת לר' ופגעה בעינו, לאחר שהחליט להתחיל במקלחת למרות שהמים היו חמים מדי.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

3. המאשימה טענה כי מדובר במסכת של פגיעות קשות, חלקן חבלות חמורות, שגרמה הנאשמת לבנה בעת שהיה כבן שנה וחצי. בהיותו בן שנה ו- 8 חודשים היא הטיחה ראשו ברצפה וכתוצאה מכך נגרמו לו שני שברים בגולגולת. היא נשכה אותו בכמה אירועים והיתה הזנחה מצידה שאפשרה פגיעה קשה בו. המאשימה טוענת כי הנאשמת לא הורשעה בעבירת התעללות, לאחר שזו נמחקה בשוגג בכתב האישום המתוקן. הנאשמת הורשעה בעבירות של תקיפת קטין ע"י אחראי, בשתי עבירות של גרימת חבלה של ממש ע"י אחראי בגין פגיעה במ', בגין העונש הוא 7 שנות מאסר, ובשתי עבירות של גרימת חבלה חמורה ע"י אחראי, שמקבילה לעבירת התעללות, בגין העונש הוא 9 שנות מאסר. בנוסף היא הורשעה בגרימת חבלה של ממש בגין הפגיעה בפ'. לצד הנאשמת עומד גם בן זוגה שעצור אף הוא עד תום ההליכים בעבירות חמורות פחות מהמיוחס לה. המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי הוטלו עונשי מאסר שבין 3 - 5 שנות מאסר בגין עבירות פחותות מאלה שביצעה הנאשמת, וחלקן בעבירות התעללות ועבירות שתואמות להתעללות. לעניין הנזק, נטען כי לצד הנזק הפיזי המתואר נגרם גם נזק נפשי לילדים. המאשימה מבקשת לקבוע מתחם אחד שיכלול את הפגיעות בילדים השונים ויתחשב בכך שכל פגיעה ופגיעה מצדיקה מתחמי ענישה שבין 3 - 5 שנות מאסר.

4. עוד נטען כי תסקיר שירות המבחן שופך אור על תולדות חייה הלא פשוטים של הנאשמת ונאמר כי הנאשמת משליכה את האלימות שהיא חוותה כלפי ילדיה והיא אינה כשירה לעבור הליך של ממש לשינוי דרכיה וטיפול ממש. הנאשמת אמנם נעדרת עבר פלילי אך המשקל שיש לתת לכך הוא נמוך נוכח המעשים הפליליים הרבים שנחשפו והופסקו רק עם אשפוזו של מ'. נטען כי מי שלקח את הילד לטיפול הוא אביו של הקטין.

5. לפיכך, המאשימה עותרת להטלת ענישה משמעותית שתמודד עם המסוכנות הרבה הנשקפת מהנאשמת, עם הצורך בהרתעתה ועם הצורך להעביר מסר שבמדינת ישראל אין מקום לפגיעה קטנים בכלל ובוודאי לא פגיעות כה חמורות. לעמדת המאשימה, אין הצדקה למקם את הנאשמת בחלקו התחתון של המתחם. כמו כן, מבקשת המאשימה שיוטל גם מאסר על תנאי. המאשימה משאירה לשיקול דעת בית המשפט את ענין הפיצוי ומזכירה כי ישנו ילד שנגרם לו נזק לגולגולת. המאשימה הפנתה לכך שהנאשמת עצורה מיום 2/3/21. הוגשו תמונות הקטין מ' עם אשפוזו.

טענות ההגנה

6. הסנגור הקדים והתייחס לתמונות שהגישה המאשימה וטען כי השאלה היא האם החבלות הנראות נגרמו על ידי

האב והוסיף כי מיוחסות לאב עבירות תואמת. לגבי כתב האישום, נטען כי הוא תוקן בשל קשיים. הנאשמת לקחה אחריות והודתה בהזדמנות הראשונה, זאת כדי להביא לחסכון בזמן שיפוטי ובתקווה שהיא תשתחרר ותחזור לילדיה והיא עוברת טיפול במעצר. באשר לפסיקה שהגישה המאשימה, נטען כי היא מתייחסת לעבירות חמורות יותר, לעבירות נוספות ולמאסרים על תנאי שהופעלו ואינה רלבנטית למקרה דנן.

7. עוד נטען כי יש להתחשב לקולה בגזירת העונש בכך שמדובר בנאשמת נעדרת הרשעות קודמות. היא עצורה מיום 2/3/21, כ- 10 חודשים. זהו מעצרה הראשון. הנאשמת גדלה בסביבה משפחתית מורכבת ובלתי יציבה אשר השפיעה על התפתחותה וגרמה לה להתנהגות חסרת גבולות. היא זכתה ליחס משפיל ואליים מצד אביה ואשתו מאז ילדותה ועד נישואיה. היא עקרת בית. מאז נישואיה היא לא עבדה ואינה יודעת דבר על מה שקורה מחוץ לביתה. לאחר פטירת בתה היא עברה תקופה של דיכאון ואף אחד לא שם לב למצבה הנפשי או לקח אותה לטיפולים. בנוסף אלימות מאביה, בעלה נהג להפעיל עליה אלימות פיזית וכתוצאה מכך היא הפכה אלימה לילדיה. אין לה תמיכה מאדם נוסף חוץ מבעלה, אביה התגרש, והכל כמפורט בתסקיר. בשלב המעצר, המליץ שירות המבחן על הליך טיפולי, אך הנאשמת נעצרה עד תום ההליכים. הנאשמת הייתה בהשגחה בתקופת המעצר והיא מצויה בקשר עם עובדת סוציאלית, אין לה עבירות משמעת והיא השתלבה בטיפול. הנאשמת מצויה במצוקה רגשית, היא מורחקת מילדיה, היא הנאשמת היא גדלה בריחוק מאביה ואמה וספגה אלימות אותה השליכה על ילדיה לאחר שהתחתנה. בעלה הוא אדם אליים ומכור לסמים.

8. באשר לטיב המעשים, נטען כי המעשים לא היו מתוכננים ולא נעשו באמצעות מכשיר כלשהו. מדובר במעשים ספונטניים שנעשו מבלי שהנאשמת נתנה את הדעת להשלכות מעשיה, היא לא קיבלה טיפול והיא קורבן של חברה פגומה. הנאשמת הבינה את חומרת מעשיה והפיקה לקחים. היא הודתה בהזדמנות הראשונה, היא אוהבת את ילדיה, היא דאגה ללכת לבי"ח כדי שבנה יקבל טיפול רפואי, היא הזעיקה את בעלה והוא לקח אותו לבי"ח וכתוצאה מכך נפתחה החקירה.

9. נטען כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות וכי מתחם הענישה שמבקשת המאשימה אינו משקף את מדיניות הענישה הנוהגת. כמו כן, הסנגור מבקש להביא בחשבון כי מדובר באישה ולא בגבר, כפי שנהוג בפסיקה לאבחן בין השניים. הסנגור הפנה לפסיקה וטען כי במקרים דומים הוטלו עונשים של 10-12 חודשי מאסר ואף של"צ. לטענת ההגנה, מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר שאפשר שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר. הסנגור מבקש להסתפק בתקופת מעצרה של הנאשמת ולמקם אותה ברף התחתון של מתחם הענישה. כמו כן, מבקש שלא להטיל עליה קנס לאור הנסיבות המשפחתיות ומצבה הכלכלי הקשה. הסנגור מסכים לצו מבחן, ובאה הפניה להחלטות שנטען כי הן תומכות בעמדה עונשית זו.

הנאשמת פנתה לבית המשפט ואמרה שהיא רוצה לראות את ילידה ושרוצה ללכת הביתה.

תסקיר שירות המבחן

11. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של הנאשמת עולה כי הינה כבת 26 שנים, נשואה ואם לחמישה ילדים, עקרת בית, נשרה מבית הספר לאחר עשר שנות לימוד, ללא הרשעות קודמות. היא מסרה כי גדלה בחוויית ניכור ודחייה מצד הוריה, תוך הזנחה רגשית ופיזית ונחשפה לאלימות קשה. היא נישאה בגיל 16.5. לבני הזוג נפטרה תינוקת בהיות כבת פחות מחודשיים. בעת עריכת התסקיר, היה בעלה עצור בגין אלימות במשפחה. ביחס לביצוע העבירות דנן, לקחה הנאשמת אחריות חלקית בלבד על מעשיה ונטתה לצמצם את חומרתם ואת השלכותיהם על מצבם הרגשי של ילדיה. עם זאת, הביעה חרטה ובושה על מעשיה. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת הנה בעלת יכולות וכישורים דלים, היא מתקשה להפנים את חומרת מעשיה ואינה בשלה להליך טיפולי לשינוי דפוסי האלימים. הומלץ על הטלת עונש מאסר וענישה מותנית הרתעתית.

דין

12. הנאשמת, במעשיה המתוארים בכתב האישום המתוקן, תקפה מספר רב של פעמים את ילדיה הקטינים חסרי הישע שהיא אחראית עליהם. הנאשמת סטרה לשלושת ילדיה במספר רב של פעמים. בשלוש הזדמנויות שונות היא נשכה את בנה, כשהיה פעוט כבן שנה וחצי בלבד. הנאשמת הטיחה ראשו ברצפה וגרמה לו לשברים בגולגולת. כמו כן, הנאשמת, ביחד עם בעלה, לא מנעה פגיעות של אחר בן, שגרם לו לכוויות בדרגה 2, ולא מנעה מבנה השני לנשוך את הפעוט פעמים רבות. העבירות שביצעה הנאשמת פוגעות בשלמות גופם ובתחושת הביטחון הבסיסית של ילדיה הרכים בשנים, קטינים חסרי ישע, שנפגעו בביתם-מבצרם, במקום בו הם אמורים להיות מוגנים, ותחת זאת מצאו עצמם קורבנות להתנהגות אלימה מצד אימם, האחראית לשלומם, ביטחונם, רווחתם וטובתם. חומרת העבירות במקרה דנן הנה, יחסית, בינונית. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע פעמים רבות כי מדיניות הענישה הראויה במקרי אלימות במשפחה מחייבת השתת ענישה חמורה והרתעתית, המוקיעה את המעשים ומציבה נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה, אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בני משפחתו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (2012)). המעשים דנן בוצעו בפרק זמן בן כחודשיים כלפי שלושת ילדיה של הנאשמת ויש ביניהם קשר ענייני. לפיכך, ונוכח הסכמת הצדדים ייקבע מתחם עונש הולם אחד למכלול המעשים לתקופת 24 חודשים ועד 54 חודשים.

13. הנאשמת הודתה בביצוע העבירות ותרמה לחיסכון בזמן שיפוטי לייעול ההליך. לקולה, יובאו נסיבות חיים קשות בהן גדלה, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, וכן החרטה והבושה שהביעה על מעשיה, גילה הצעיר והעדר הרשעות קודמות. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת לוקחת אחריות חלקית בלבד על מעשיה. שירות המבחן עמד על כך שאין שינוי בדפוסי האלימים. לפיכך, בנסיבות דנן נדרש עונש מוחשי, המבטא ברורות את אינטרס ההרתעה הנדרש.

14. לאור האמור, אני גוזר על הנאשמת כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופת 28 חודשים. תחילת מאסרה מיום מעצרה.

ב. מאסר מותנה לתקופת 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירה מהעבירות בהן

הורשעה בתיק זה בתוך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשמת והנאשמת בעצמה.

**השופט רפי כרמל, סגן
נשיא**